

Derfor forekommer det mig, at der falder et underlig uheldigt Skær over den Maade, hvorpaa det ærede Medlem den Gang førte Forhandlingerne med det andet Ting.

Det er meget rigtigt, at denne Institution, det kirkelige Udvalg, ikke er til nogen Nytte, naar det ikke indkaldes til Møde, men det er mit Ønske — og jeg kunde ønske, at det ærede Medlem kunde dele det —, at det kirkelige Udvalg blev gjort nyttigt i Kirkens Tjeneste, og det vilde der ganske sikkert være Anledning til, hvis det virkelig er saa, at det altid har været Venstres Ønske, at vi skulde komme til en Kirkeforfatning. Efter det ærede Medlems tidligere Udtalelser kan det heller ikke være meget længe, inden en Kultusminister kommer frem med et Forslag i den Retning. Der er ganske vist Biskopperne, men ikke det gamle Kirkeraad, vi før havde, og der er ikke nogen anden Institution, den ærede Minister kan raadføre sig med, og som kan støtte hans Forslag og give det den fornødne Underbygning, det er derfor i allerhøjeste Grad ønskeligt, at det kirkelige Udvalg kan sammenkaldes, naar disse Forhold indtræde. „De kommende Aars Lovgivning“ var det Udtryk, det ærede Medlem brugte. Jeg frygter meget for — og især paa Grund af det ærede Medlems Udtalelser —, at det bliver nogle fjernt liggende Aar, hvis Rigsdagen skulde gaa med til at slaa Menighedsraadene saa fast, som det ærede Medlem nu ønsker det.

Naar jeg sagde, at Menighedsraadsloven var et Slag i Ansigtet paa Gejstligheden, haaber jeg, det ikke misforstaas, men forskellige af de faldne Udtalelser kunde bibringe mig den Tanke. Hvad jeg mener er et Slag i Ansigtet paa Gejstligheden, er Menighedsraadslovens Gennemførelse uden nogen Lønningslov med Alderstrin i Lønningerne. Derom kan der ikke tvistes, at det har virket i højeste Grad dræbende, det har kaldt Bitterhed frem i mange Sind, at man gik til denne Foranstaltning, som ikke var forudsat, da de paagældende tog Embede i Folkekirken. Jeg betvivler imidlertid ingenlunde, at man, som det ærede Medlem fra Herning (R. Nielsen) sagde, i paakommende Tilfælde her paa Rigsdagen vil stille sig imødekommende overfor meget uheldige Udslag af, at man ikke havde givet en Lønningslov. Det er den ene Side af Sagen. Men saa kommer der den megen stille Nød, som er fremkaldt ved, at de Mænd ikke ere blevne befordrede i de 6 Aar, som ganske sikkert vilde være blevne befordrede,

hvis den gamle Ordning havde været. Det er disse mange Tilfælde af Nød, som maaske ikke komme op til at være store Udslag, men som ikke desmindre føles haardt. Det er dem, man ikke vil komme til at bøde paa ved Bevillingen paa Finansloven eller den Slags Ting. Det er uomstødeligt, at der er en Mængde Præster og det i høj Grad kvalificerede Præster, der ikke kunne blive befordrede under de nuværende Forhold. Det ærede Medlem fra Ringkøbing sagde, at Ministeriet sender Ansøgningerne fra de Mænd, der ere kvalificerede til et Embede af den og den Størrelse, til de paagældende Menighedsraad, og saa vælge disse blandt Ansøgerne. Ja, det er meget rigtigt, det vide vi meget godt, men naar Præster komme op over halvt hundrede Aar, blive de meget sjældent tagne i Betragtning, og herpaa har man ikke bødet ved at indrette det saaledes, som man har gjort det for Lærernes Vedkommende. Disse have den Kaldelsesmaade, man kunde ønske for Præsterne. For Lærerne har man i den senere Tid indrettet Aldersgagetillæg efter Alderstrinene, hvorved man har bødet paa de Tilfælde, hvor disse Lærere ikke kunne faa andre Embeder. Noget saadant har man aabenbart ikke tænkt paa at ville foreslaa for Præsternes Vedkommende. Havde man det, havde man vel ogsaa kunnet skride til Handling, det er jo ikke saa vanskeligt. Men desuden er der en hel Del, ogsaa kvalificerede Mænd, som ikke kunne komme i Embede, fordi de blive indstillede maaske som Nr. 2 eller 3, og det Gang efter Gang, medens Nr. 1 tages. Selv om Folk ere i den gunstige Stilling, at de af Menighedsraadene anses for i og for sig kvalificerede til Embedet, kan der dog gaa lang Tid, inden saadanne Mænd faa Embede. De komme ind som Nr. 2, men ere ikke saa lykkelige at komme ind som Nr. 1. Det havde været heldigt, hvis der skal tages op af, hvad det kirkelige Udvalg har foreslaaet af de forskellige Kirkelove, at man ogsaa tog op og gennemførte, hvad her er foreslaaet, saa kunde man maaske blive enig om at lade Menighedsraadene blive ved at eksistere — for min Skyld gerne mere end 6 Aar —, men disse ulykkelige Følger er det vor uafviselige Pligt at afbøde.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Enevold Sørensen): Det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgerby) mente, at det var meget urigtigt af mig at sige, at det ærede